

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre	8 K
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyílttér sora 1 korona.

Alsólendva új vicinális vasutjai.

II.

Az alsólendva—radkersburgi vasut.

Innen-onnan öt esztendeje lesz, hogy az alsólendva—muraszombat—radkersburgi vasutépítés tárgyában utoljára gyűlésezett az érdekeltség. 1909. szeptember hó 9-én tartottuk az utolsó gyűlést és ez időtől fogva pihent az ügy. Akkor ugyanezen a helyen telve reménnyel és lelkesedéssel irtunk a vasutról és megállapítottuk, hogy miként a gyümölcsnek is bizonyos idő kell a megéréshez, azonképen a vasutépítő mozgalom gyümölcsének a megérését is türelemmel be kell várni. Akkor abban a hitben voltunk, hogy két esztendő tanácskozás után elérkeztünk a gyümölcsérés pillanatához s már csak hetek, vagy hónapok kérdése, hogy mikor kezdik lerakni az új vasut sineit. Reménységünk azonban korai volt. Ma, öt esztendővel később, Alsólendva és Muraszombat között még mindig nincs vasut és ez a ninstelenség még nem annyira volna szomorú, mint az, hogy öt év alatt egy lépéssel sem mentünk közelebb a célhoz, a leszakításra váró gyümölcs egy szikrával sem lett érettebb, mint öt évvel ezelőtt volt.

A nagy stagnálásnak első sorban mi magunk vagyunk az okai. Az engedményes és mindazok a tényezők, akik vele ugyanazon hatáskörben dolgozhattak az előkészítési munkáján, mindent megtettek és mindent elvégeztek, amit tenniük és végezniük kellett és lehetett. Mi ellenben nem csináltunk semmit. Őibe raktuk a kezünket és vártunk. Megalakítottuk a bizottságot, megválasztottuk a gyűjtő komissiókat s akkor aztán tovább aludtunk. Azaz, hogy nem egészen aludtunk, mert a rákövetkező tavaszon belénk csapott a politika menyörgős menyköve s vasutcsinálás helyett ádáz ellenfelekként állottunk egymással szemben s a fogainkat vicsorgattuk egymásra. Persze, a fegyverszatosság zajától nem hallottuk meg a kultura hangját, azt a szót, amely a haladást parancsolja.

Azt mondhatnók, hogy a közelmúlt napokban Muraszombaton tartott vasuti értekezlet — melyről lapunk részletes tudósítást közölt — új kiindulási pontja a vasutépítési mozgalomnak. Nagykanizsa és Alsólendva között — előreláthatóan — rövid időn belül megépül a vasut. Ezen új vasutvonal létesítésének kapcsán, midőn az állami vasutakkal az üzemszerződés dolgában tárgyalunk, került most előtérbe az alsólendva—muraszombat—radkersburgi vasutügy.

A muraszombati értekezleten örömmel hallottuk, hogy az érdekeltség — öt évi pihenés után — ismét csatasorba fog állani,

hogy a szükséges állami és megyei hozzájárulást mielőbb kieszközölje, a törzsrészenyek jegyzését befejezze, szóval, hogy e régóhajtott vasut mentül előbb megépüljön. Az értekezletnek azonban volt egy olyan része is, mely reánk, zalai érdekeltekre, nagyon sérelmes. A gyűlésen hallottuk ugyanis elhangzani azt az indítványt, hogy a vas megyei érdekeltség ne ragaszkodjék a vonal zalai részének megépítéséhez s ha Zala vármegye részéről nehézségek merülnének fel a vármegyei segélyezés és az érdekeltség összehozása tekintetében, akkor építsék meg a vonalnak csak a muraszombat—radkersburgi részét. Ami azt jelenti, hogy az Alsólendvától a határszélig 38 kilométert kitevő vasuti vonalból — abban az esetben, ha Zalamegye és a vonalmenti zalai érdekeltség bizonyos időn belül nem tudnák előteremteni a rájuk eső hozzájárulási összeget — csak 12,4 kilométer (és a határtól Regedéig eső rész) épülne meg; a másik, a nagyobb résznek a megépítése pedig, mely Alsólendvától Muraszombatig 25,6 kilométert tesz ki, maradna szebb és jobb időkre.

Az indítványt elfogadta az értekezlet, s abból, hogy Vas megye olyan könnyen hajlandó lemondani a velünk való összeköttetésről, azt kell következtetnünk, hogy vasi szomszédainknak inkább kell a stájer összeköttetés, mint a mi barátságunk, s hogy szomszédaink teljesen megelégedtek arról, hogy e gyönyörű kilátásokkal kecsgettő vasut tervének létrehozásában s az eddigi munkálatokban nekünk is van majdnem annyi érdemünk, mint Muraszombatnak.

Hogy Zalamegye esetleg nehezen tudja előteremthetni a reá eső hozzájárulási összeget? Ez még nem ok arra, hogy egy szépen kifundált, nagy jövőre hivatott vasuti vonalat, egy olyan vonalat, amelynek csak úgy van meg a létjogosultsága, ha eredeti hosszúságában építik meg, megcsönkítsanak. Mert istenkém, hiszen ez a nehézség bizonyára meg lesz Vas megyénél is, azzal a különbséggel, hogy míg Zalamegyének az építés költségeinek $\frac{3}{4}$ részét kell kiizzadnia, addig vasi szomszédaink csak $\frac{1}{4}$ résszel járulnak hozzá.

A letenyei vasut megépülésére jó kilátásaink vannak. Ennek a vonalnak folytatását kell, hogy képezze az alsólendva—radkersburgi vasut. Máskép ezt a vonalat elképzelni nem is lehet. A zalamegyei érdekeltség — ha annak idején megkapja rá a felhívást — bizonyára tudni fogja a kötelességét, míg ellenben ha most alkudozni kezdünk a vonal hosszúsága fölött, kérdés, hogy nem fog-e ismét elaludni a vasutügy — nem öt évre, de beláthatatlan időre?!

Hirdetőoszlopok, utcafásítás és egyebek.

A Szépitő-Egyesület akciója.

Az alsólendvai Szépitő-Egyesület ma egy hete, vasárnap délután választmányi ülést tartott, amelyen ismét bebizonyította, hogy egyik legérdemesebb, leghasznosabb egyesülete városunknak. Hirdetőoszlopok és hirdetőtáblák beszerzését, a főutca befásítását, gyalogjárók építését stb. mondatni ki a választmány, s most már csak a városi képviselő-testülettől függ, hogy ezek a határozatok — melyek városunkat ismét egy óriási lépéssel viszik előre — mielőbb meg is valósuljanak.

Vegyük sorra ezeket a városfejlesztő terveket, úgy, ahogy a gyűlés tárgysorozatán szerepeltek.

A Főutca befásítása.

A Szépitő-egyesületnek már régi keletű eszméje, hogy a Főutcának a másik sorát is befásítja. Mikor ugyanis az utca felső oldalát befásította az egyesület, pénzühiány miatt az alsó oldal beültetése abban maradt. Most az egyesület folytatni akarja a fásítási munkálatokat s ezért a vasárnapi gyűlés elhatározta, hogy a Főutcának a Kopeckzy-féle háztól a kir. járásbírósig épületig terjedő részét fogja legközelebb beültetni kis díszfákkal.

A gyűlés elhatározta, hogy átír a város képviselő-testületéhez, hogy a fásításhoz kérje ki a zalaegerszegi államépítészeti hivatal engedélyt. — Mihelyt megjön az engedély, elkezdik a munkát.

Hirdetőoszlopok és táblák.

Ez sem új keletű terv. Hirdető táblák, vagy oszlopok létesítését mi is többször sürgettük, míg végre magáévá tette az ügyet a Szépitő-Egyesület. Most azért sürgős az ügy, mert ma már alig van a városban olyan hely, ahova falragaszokat lehet, vagy szabad ragasztani. A legtöbb háztulajdonos ugyanis nem engedi a falát rongálni, a házát elcsufítani.

A gyűlés elhatározta, hogy a hirdetési oszlopokat és táblákat mielőbb felállítja. Megbízta Bodó Istvánt, az egyesület intézőjét, hogy erre vonatkozólag készítse el a szabályrendeletet, dr. Wolfk Adolf pedig arra kapott megbízást, hogy Budapestről tudakozdják aziránt, hogy mennyiért lehetne csinos hirdetési oszlopokat beszerezni.

A városi képviselőtestülethez is átír ebben az ügyben az egyesület s megkéri, hogy a dr. Chilkó-féle ház kapujával szemben, a Sifer-féle bódé előtt levő kerítés-oszlopot engedje 2 méter magasra felemelni s hirdetési oszloppá átalakítani. A város válasza nem lehet kétséges.

A hercegségi épület kapuja.

A Szépitő-egyesület még a múlt év májusában megkérte a hercegi intézőséget, hogy járjon közbe a hercegnél aziránt, hogy az uradalmi épületnek a dr. Józsa-féle ház melletti kapukiszöggelése, amely rontja az utca szimmetriáját, távolítsák el.

Az egyesület megkeresésére most jött meg a válasz, mely szerint a kiszöggelő kapuoszlopot a hercegség — „az egyesület kívánságán lehető szem előtt tartásával” — eltávolíttatja.

Az alsó-utcai rendezés.

Hat évvel ezelőtt, mikor a Főutcat aszfaltozták, ígéretet tett a város, hogy az alsó-utcákat is

is szabályozni fogja. Eddig azonban semmi sem történt ezen a téren. Az alsó-utcák ma is rendezetlenek, gyalogjáró a legtöbb ház előtt még ma sincs.

A Szépitő-egyesület vasárnapi gyűlése — nagyon helyesen — pártfogásába vette ezt a mostohán kezelt városrészt és elhatározta, hogy megkeresi a várost, hogy az alsó-utcákat tervszerűen hozassa rendbe.

Gyalogjárdák építése, javítása.

Uj gyalogjárdák építését is elhatározta a vasárnapi gyűlés. Így nevezetesen lépéseket fog tenni, hogy a Deák-téren a Brünner-féle üzlet előtti lépcsőtől a Korona-szálló sarkáig átjáró épüljön. Azonkívül átjárót épített az egyesület a Mattyasovszky-féle ház és a postaépület között, a Városház-utcában a polgári iskola előtt, továbbá a róm. kath. és az izr. iskoláknál.

Több járda-javítást is sürget az egyesület. Így a hercegségi kert előtt, a Lenarics-féle vendéglő előtt és a kórház előtt kell a hibás és megrongált aszfaltjárdát megjavítani.

Csatorna-építés.

Végül kimondotta a Szépitő-egyesület, hogy felhívja a város figyelmét arra, miszerint a r. k. templom kerítése mellett (a polg. iskola felőli oldalon) és a „fasor”-ban egy-egy vízlevezető betonesatorna építése vált szükségessé.

Esetek.

A szigorú vendéglős. — A bányajogász. — Orvosnál. — Parasztfurfang.

Van Alsólendva közelében — nem írjuk meg, hol — egy különösen nagy népszerűségű vendéglő. Pompás hely. Árnyas kerthelyiség, jó bor, kitűnő konyha. Alsólendváról, különösen nyáron, igen sokan rándulnak ide. A vendéglősnek azonban, aki maga a megtestesült jóság s úgy szereti a vendégeit, mint a saját gyermekeit, van egy rossz tulajdonsága: a halála neki az, ha az eteleit, italait kritizálják.

Ebben az érdekes vendéglőben esett meg az alábbi kis történet. Egy ur jött a vendéglőbe vasárnap délután és ozsonnát kért. A gazda maga ment oda régi, ismerős vendégéhez s bizalmasan odahajolva a vendég füléhez, mintha világraszóló szenzáció volna, sugja:

— Van jó rántott csirkeknél!
A vendég arca felragyog, megrendeli a csirkét, mely pár perc alatt már ott is áll az asztalon. A vendég nyomban falatozni kezd. A gazda ott áll szemben vele s lesi a hatást. Egy-

szerre a vendég arca elfintorodik. A korcsmáros vonásai szintén átváltoznak, megszűnik a nyájjasság s nem a legbarátságosabb hangon mordul rá a vendégre:

— No, mi az? Talán nem izlik?
— Nem, nem, kérem! — mentegetőzik a megszeppent vendég. — kitűnő, de azt hiszem, ez a csirke beletéphetett valamibe...

Egyik helybeli szimpatikus fiskálisunkat heccelik a kaszinóban.

— Te, doktorkám, — mondják neki, — hallottuk, ki vagy nevezve bányajogásznak...

A fiskális már ismeri a viccet, csak hallgat és mosolyog magában. De van ott egy olyan uriember, aki csak most került Lendvára, az nem ismeri. Megkérdezi tehát:

— Bányajogász? Miért bányajogásznak?
— Azért, — feleli az egyik heccelődő, — mert ő olyan jogász, akihez ha bemegy valaki, az biztosan megbánja!

Dr. Józsa Fábán járásorvoshoz beállított a minap egy Szentgyörgyvölgy-vidéki öreg kőműves. Megromlott az egyik szeme s odahaza a falujában hiába próbálkoztak különféle háziszerekkel, csak nem akart a beteg szem javulni, sőt folytton rosszabbodott. Amikor végre rászánta magát, hogy bejön az orvoshoz, már alig látott a beteg szemén.

Az orvos alaposan megvizsgálta, kikérdezte és hamarosan megállapította, hogy az öreg magyar elcsúszta a szemét. Megrögzött alkoholista, aki ha be nem szűnteti az ivást, elveszti a szemévilágát.

Ezt természetesen meg is mondta neki:
— A szesz öli meg a maga szemét. Ha abbahagyja az ivást, még talán meg tudom menteni a szemét, de ha tovább iszik, erre a szemére biztosan megvakul. Nem szabad tehát többé innia...

Az öreg nagy figyelemmel hallgatta a doktor szavait, aztán vette a kalapját és tisztelettelően köszönt.

— Isten áldja meg, jó uram, — mondotta, — köszönöm szépen a tanácsát, de én már ezt az öreg házat mégis csak futleni fogom, ha beletörök is az ablakja!...

A vendég népelem helyütt nagyon gyatrán tud számolni. Nincs mód, hogy bizon az aritmetikában. Csak a szemléltető számtanban hisz, amelyet a kezével, az öklével is megérthet.

Egyik helybeli uriháznál cseresznyét vesznek egy palinai asszonytól.

— Nézze néni, — mondják neki, — itt van ez a kosár. Ebbe mérje bele a cseresznyét. Ahány literrel beleönt, én annyi krajcárt teszek ide az asztalra. Ahány krajcár lesz itt, annyi nyole krajcárt fizetek a cseresznyre egy-egy literjéért. Jó?

— Jó, — bólint az asszony.
Mérik, mérik a cseresznyét. Az uriaszony minden liter után kitesz egy krajcárt. Már valami husz krajcár van az asztalon.

Akkor azonban dolga akadt az uriaszonynak, kiment. Az asszony magára hagyta.

A mi vend asszonyunk pedig, élvezve az alkalommal, odasompolygott az asztalhoz és ellopott hat krajcárt. Maradt tizennégy.

Az uriaszony észrevette a ravasszágot, de nem szólt. Megolvasta a pénzt és kifizette a tizennégy krajcár után járó nyole krajcárokat, nagy-nagy nyugalommal...

Gyűjtötte: (o).

Villany, vagy acetilén?

Agitáció a villany ellen.

— Saját tudósítónktól. —

Az múlt héten egy külföldi cég budapesti megbizottja, valami „Michalup Richárd, a Karbid Gesellschafft mit beschränkter Haftung” intézője körlevelekkel árasztotta el városunkat. Ez a körlevél, amelyet minden cég s minden jobb iparos megkapott, a villanyvilágítás praktikusságát akarja abszurd, lehetetlen frázisaival lekicsinyelni s az acetilén-világításnak akar a villany rovására reklámot csinálni.

Alsólendván most foglalkoznak a villanyvilágítás megoldásának cszméjével. Ezt az alkalmat választotta ki a Michalup Richárd cég arra, hogy egyszerűen felcsap a lendvai közönség pártfogójává és aggodó szívvél — oh, kétségkívül önzetlenül! — int bennünket attól a „veszedelemtől”, melyet ránk a villany bevezetése fog hozni.

Azt hisszük, felesleges az aggodalma, mert Alsólendva annak elenére is megcsinálja a villanyt, ha nem most, hát később. De azért leközölünk egy részletet az érdekes körlevélből. Ime:

„Bátorodom az esetre, ha felhívhatnék a villanytelephoz való csatlakozásra, arra figyelemre tenni, hogy saját jól felfogott érdekében sziveskedjék az Onnek e tárgyban beküldendő ajánlatot alapos vizsgálat tárgyává tenni.

Tudok esetekről, amikor az egyes fogyaszt-

Mária.

Írta: VÁSÁRHELYI JULIA.

I.

Sápadt volt, ideges és vágyódó. A szíve kapuját egy ösvéglő alkonyatban kitérta és várt és félt. Jöttek nyegle, parfümös urfiak, öreg és fiatal urak, csókéhes tavaszi legények és halovány fiuk.

A tavaszi legények magukkal hozták a korcsmák borgőzös levegőjének fojtott illatát. A parfümös urfiak arcán olcsó csókok emlékét látta átsuhanni, a halovány fiuk olyanok voltak, mint a hervadó, másnapos kaméliák és az öreg urak, mint a kirakatok csillárainak tüzében tűnődő falábú bábuk kiöltöztetve. Egyikben sincs semmi, semmi, ami kicsit is értékes lenne Mária előtt. A szemük bágyadt, a nézésük fáradt, szív, ragyogás nélkül, nincs a szemükben egy csöppnyi fény.

Mária szíve fehér lett. Becsapta a kaput. Hiába dörömbölteket a tavaszi legények, hiába zörgettek a halovány fiuk, hiába sóhajtoztak az öreg urak. Mária ismerte a líhegő hangjuk nianszeit és undorodott. Ma meg különösen szeszélyes volt, férfisirást akart hallana.

II.

Jött egy új fiu. Ó, ez más volt, mint a többi. Nem zörgöttett a kicsi szivkapun, hanem megállt előtte és az ajka tüzetől, a szíve forróságától a büszke zár: magától felpattant.

A fiu szemében csudaszép életlángok szuny-

nyadtak, gyönyörű álmod várták a hajnalukat és Mária szíve megdobbant.

— Ha én hívhatnám életre ezeket a lángokat, ha én... ha én válthatnám meg ezeket a férfialmokat, ha az én karomban találna egy új, gyönyörű hajnal ébredése...

Mondta a fiu:

— Drága kislány...
A hangja lágy volt, puha és simogató. Mária lehunyta a szemét és már nem is csudálkozott, hogy ez a fiu nem beszél neki éjfél csókokról, forró násról, hisz — annyira más volt, mint a többi férfi.

Akkoriban Mária sokat sírt. Mindig. De szerelmében, boldogságában. A Máriák boldogságukban is sírnak. A szíve csupa köny lett. Nem hitte el, hogy az ősz közében élünk, mert ő, a diadalmas május ifjú, úde napsugarát érezte maga körül. És minden hajnalon új ragyogással, új szerelemmel akarta meghódítani, magához vonzani a fiut...

III.

Elérkezett a nap, amikor Mária nem a boldogságában sírt. A fiu — azért volt fiu — elhagyta... És Mária, a szíveleány nem akart tovább élni. Döbbenetes, forró éjszaka... orvosok... egy fehérbaju asszony fuldokló, könyvetlen zokogása... halk és éles sikolyok. És Mária, talán már holnap — halott. Szóltan, fehér halott...

Harmadnapra megérkezett egy komoly arcú, sápadt férfi. Megfurdaltak a sikolyok. A sok véres és halvány életszín egybefolyt. Csak a fehérbaju asszony áll hónál fehérebben Mária ágyánál, mint a kétségbeesés szobra: mervev, hantalanul.

A szomorú ember ráborul az ágyra, ráhajol Mária kezére és vonaglik a szája:

— Máriám, Máriám... miért? ... miért?

Mária halványan fekszik. A fekete haja lebontva, végig esik az alakján. Hallgat. Néma, mint a sirverem. Arra gondol: ha most az a másik sírba, ha most az a másik csókolná a kezét, ha most az a másik — eh!...

De így? ... Minden mindegy. Eljött a minden-mindegy hangulatok halvány órája. Nincs egy csöppnyi részvéte, nincs, nincs egyetlen mosolya a szomorú ember számára. Mária, Mária — már tud kegyetlen is lenni.

IV.

Meggyógyult. Ugy kifelé... Szegény Mária, amikor először kiment az utcára, azzal a leánnyal találkozott. Azzal. Aki elvette a fiut tőle, akinek szeretője, felesége lett...

Ismerték egymást régen. Az iskolából. A lány megszólította Máriát és hideg, közömbös dolgokról beszéltek. Mária ajkáról gyötrődve pergett a szavak. Másról, egészen másról szeretne beszélni: a közös, egybeforró gyerekkorról. A nagy, piros labdáról. A sivitós babáról. A virágos erkélyről.

A nagy piros labda... Mária szivdobogást kapott, ha meglátta Ellynél. Neki csak kis, szürke labdája volt, nem piros, rugalmas. Mária gyakran volt Ellyvelnél, olyankor verseket mondott.

— Ha szavaisz, neked adom a piros labdamat, — mondta egy alkalommal Elly.

Elly nővere is kérte:

— Én meg a sivitós babát, ha még egyet mondasz...

tóink az ilyen villanytelepek ígéreteitől elcsábítottak magukat és a villanyvilágítást bevezették, acetilentelepeket azonban üzemben kívül helyeztek, később nemcsak megbánták, hanem a villanyvilágítással ismét felhagytak és újból az acetilentelepekre tértek vissza.

Eltekintve attól, hogy a villanyvilágítás drágasága miatt fényüzési világítás, amit mindenki meg nem engedhet magának, azonfelül köztudomású, hogy a villanyvilágító erre — amely rövid használat után egyre gyöngül — az acetilentelepekre szűk és erős fényével a versenyt jól nem veheti, úgy, hogy a villanyvilágítással senki sincs megelégedve, különösen azért, mert ezen világítás költsége dacára a szép ígéreteknek a gyakorlatban szerfelett drága.

Tapasztalatból határozottan állíthatom, hogy mindazok a fogyasztók, akik a villanyvilágítással kísérleteztek, azzal annak silány világító ereje és drágasága miatt rövidesen ismét felhagytak és az acetilentelepekre tértek vissza.

Eddig a levél, amelyről könnyen megállapíthatjuk, hogy nem értek el vele abszolúte semmi hatást. A mi közönségünk sokkal intelligensebb, semhogy észre ne vennék, meg ne látna a dolog mögött a — lólabát. Nekünk talán — leider! — elég hosszú ideig szerencsénk volt az acetilentelepekre, amellyel annyira meg voltunk elégedve, hogy — továbbra nem is kérünk belőle!

HIREK.

Pihent a gyár...

Pihent a gyár, fizetés napja jött: Ott álltak sorban a penzár előtt — Oh, aludt bér! Rád odahaza már Hány éhes gyermek verébszája vár.

És ment, sietett haza mindenki. Hol jó feleség, gyermekek lesik, — Hol a házi tűz boldog melegen Békét talál még az is, ki szegény...

Ment a sok munkás... S ime köztük egy A sorból kiép... Vajjon merre megy? Szomjuság hajtja, égető, sovár, A szorja: bor! Oh nem több: egy pohár!

Csak egy pohár! Ma nem sivit a gép! Meg egy pohár! Az élet hej, de szép! Ujjabb pohár! Csak boldog sirna ma! Hej, tiz pohár! Bár mindig tartana!

És folyt a bor és elfolyt mind a bér — Amint előmlik szurt sebből a vér; S míg esendül itt a sok teli pohár, Otthon a család vár, csak egyre vár...

Mária örült a babának, a labdának és egész délután verselt. Szünet nélkül. Már sötét volt, hópíhás, csillogó téli este, amikor hazafelé indult. Elly mondta:

— Ne vidd el a labdát és a babát, Mária. Esik a hó nagyon, a labdáról lemegy a máz, a baba ruhácskája is vizes lenne... Majd elvisszed — holnap, gyere el érte...

Mária nem ment el se holnap, se holnapután. Beteg lett. Már kítavaszkodott, amikor az iskolában találkoztak. Elly szaladt előle. Végre mégis elfogta:

— Délután elmegyek a labdáért és a babáért, Elly, otthon leszel?

— Otthon. De csak úgy adom oda, ha megint verselsz!... Ugy!...

— Ugy?... ismételte Mária, a szeme könnyes lett és nem ment többet Ellyékhez...

...Máriát most gyötörték az emlékek. Újra látta a piros labdát, sivitós babát és Elly többi kincseit. És most szeretne volna kérni, vagy megragadni a haját:

— Nézd, nézd, nekem sohse volt piros labdám, kékselyem ernyőm, sivitós babám. Nincs, nincs semmim se földön, se égen, csak az a fiú. Add vissza, add nekem, nekéd csak szeszély, nekéd csak játék, de nekem az élet diadalát, a gyönyörű élet minden mámorát jelenti. Mert nagyon, nagyon halálosan szeretem...

De Mária hallgatott. Mert a Máriák büszkék, mint a fejedelmek. Az én halovány Máriám is az volt. Összeszorította a száját, amikor a sikoltó szavak kitörni akartak. Nehány közömbös, hideg szó után otthagya Ellyt és csendesen indult haza a fehérhaju anyjához...

De mi gomolyg a kocsma padlatán? Vessz-elek tánca? Vad bírok talán? — Ki a legény!? — rikolt a szó vadul, Villan a kes... Dühbongók vere hull!

A harc előtt... A borzók száll csupán, Mint agyuk füstje vad tusak után — Bús vezet lebeg a kocsma felett; Nehány gyermek ma este arca lett!

Mily szép e nap!... Lám, elpihent a gyár! A kicsiny család vár, csak egyre vár. Holnap vasárnap... Mily szép ünnep ez! S holnap, oh holnap meg kenyer se lesz...

PAKOTS JÓZSEF.

Ha nem csalódom,

most vannak az elutasások. Mi most e rovat írójának a kötelessége? Embertársai segítségére sietni a nehéz helyzetekben. Kinek nehéz most a helyzete? A szegény asszonynak, aki elutazik, férjét szalmán és özevegen hagyva Alsólendván. Sietek tehát a segítségére és ideiktálom azokat az „aztán”-okat, amiket az állomás és a meginduló vonat ablakából a legcélszerűbb a férj lelkére kötni.

Téhat:

1. Aztán írjál.
2. Aztán jól bezárd a lakást, ha hazulról elmegy éjszakára.

3. Aztán ne halljam, hogy az éjszakát nem töltötted otthon.

4. Aztán a kutyát ne zárd az ebédőbe.

5. Aztán ne borotválkozz minden nap, mert akkor azt mondják, hogy fiatalabbnak akarsz még most is látszani és az sérti a távollevő feleségedet.

6. Aztán ha éjszaka hazaérsz és fürdeni is akarsz, ne feküdj egy percre az ágyba, amíg a fürdőkád teletyollik, mert úgy elalszol, hogy csak másnap délben tudod meg, hogy már a zongora is uszik a harmadik szobában.

7. Aztán ne követelj a cselédőtől jegyhűtött rostélyost és legalább a hálóing legyen rajtad, ha ebédszél.

8. Aztán ne keresd elő és ne küld el nekem a régi nyári leveleidet, mint tavaly tetted, hanem törd a fejedet ujakon.

9. Aztán ha nagyon büdös a naftalin, gondoldj arra, hogy a moly másképpen megessi a mokett-kanapét és száz koronát kell összel az új huzatért fizetned és ez sokkal rosszabb a naftalin-szagnál.

10. Aztán ne hengej mindenhol azzal, hogy szalmaözeveg vagy, mert ez az alak csak a szinpadon mulatságot, az életben pedig visszataszító, mint minden elhanyagolt lény, és az is éppen akkor ment ki a divatból, amikor az anyós

11. Aztán az íróasztalról a tintát ne a törülközővel töröld le és mikor este elmegy hazulról, ne hagyd égvé a lámpát, hogy megbizottaim azt jelentsék nekem, mintha egész éjjel otthon dolgoztál volna.

12. Aztán ne igekezz engem levélben féltékenyvé tenni, mert ugysem lehet és mert az első ilyen levelet felbontatlanul kapod vissza és mert az első ilyen levélre hazajövök. Pá...

— **Személyi hír.** Dr. Preisz Mór helybeli orvos szabadságáról hazaérkezett s kedden ismét megkezdte működését. Dr. Preisz — mint hogy dr. Józsa Fabin járásorvos szabadságon van — munkásbiztosító pénztári tagokat is kezel.

— **Halálozások.** Kopeckzy Józsefné sz. Babos Teréz, Kopeckzy József helybeli szabóiparos felesége, Budapesten kedden meghalt 79 éves korában.

Waltersdorfer Adolf kányavári vendéglős, Waltersdorfer Henrik helybeli mészáros bátyja, pénteken elhunyt 57 éves korában, hosszú szenvedés után. Ma temetik Kányaváron.

— **Hazaszállított holttest.** Id. Széchenyi Tivadar gróf, felsőlendvai nagybirtokos 4 évvel ezelőtől Pöstyénben elhunyt. Holttestét ideiglenesen ott helyezték nyugalomra. A napokban azonban a család a gróf holttestét hazahozatta s a felsőlendvai családi sírboltban helyezte el. Az ünnepélyes szertartáson a muraszombati járás képviselőiben ifj. Horváth Pál főszolgabíró volt jelen.

— **Az alsólendvai vend. tolmácsi állásra** — mely a járásbírósnál megüresedett — a zalaegezségi kir. törvényszéki elnök kiírta a pályázatot. Az állást aug. 14-én fogják betölteni.

— **Kinevezés.** A földművelésügyi miniszter Vetter K. Pál tapolcai m. kir. vincellériskolai tanárt, központi szőlészeti és borászati felügyelőt, aki többször tartott szakelőadást Alsólendván is, szőlészeti és borászati főfelügyelővé nevezte ki.

— **Uj káplán.** Lejkó István újmisési áldozárt Belatincra nevezték ki káplánnak. Lejkó e hó 4-én tartotta első szentmiséjét Mária-Celben.

— **Jubiláló esperes.** E hó 19-én, vasárnap érte el Tóth János letenyei esperes pappá szentelésének 25-ik évfordulóját. Ez alkalommal hívei részéről lelkes ünneplésben részesült a népszerű esperes. Az ünnepség vasárnap reggel hálaadó istentisztelettel kezdődött, majd dr. Lakó Imre ügyvéd szép beszéddel üdvözölte a jubiléant s ányújtotta a hívek ajándékát, egy drágaművi kelyhet. Az esperes mélyen meghatva mondott köszönetet. Ezután az egyes hivatalok és testületek küldöttségei tisztelegtek a jubiléannál. Gróf Mikcs János megyéspüspök egy nagyon szívélyes levélben küldte áldását. Az ünnepség után szűk teretű bankett volt a Bárány-szállóban, a melyen számos felköszöntőben méltatták az esperes érdemeit.

— **A képviselőválasztókat összeíró bizottságok működése.** Dr. Wollák Adolf, az alsólendvai szavazókörre nézve alakított összeíró bizottság elnöke a választók összeírását a következő napokra és helyekre tűzte ki: Alsólendva városban július 27-én reggel 8 órakor a városházán a helybeliek és 28-án reggel 7 órakor a körjegyzői hivatalban a vidékiek részére, Rédcisen 29-én délelőtt 8 órakor a körjegyzői hivatalban, Gyertyánosban 30-án reggel 7 órakor a körjegyzői hivatalban. Bizottsági tagok: Vidóczy Ferenc, Máty Pál, Grassanovits Ottó, Hadrovics Elek, Paller Jenő és Polczer Imre.

A belatincai szavazókörben dr. Némethy Vilmos elnök a következő napokra tűzte ki az összeírást: Zalabagonyán július 29-én délelőtt 9 órakor az iskolában, Bántornyan július 31-én reggel 8 órakor a községházán, Tüskeszeren aug. 1-én reggel 8 órakor az iskolában, Zorkoházán aug. 1-én délután 2 órakor a községházán, Belatincan aug. 3-án délelőtt 9 órakor az iskolában, Murabarátin aug. 4-én reggel 8 órakor a jegyzői irodában. Bizottsági tagok: Balcz Aladár, Fekete Géza, Viassits Géza, Mraz Kálmán, Besnyák Lajos és Feisz László.

A cserföldi szavazókörben Szepesy Gusztáv elnök a következő napokra tűzte ki az összeírást: Cserföldön július 28-án reggel 8 órakor az iskolában, Kispalán július 29-én délelőtt 9 órakor az iskolában, Muramelencén július 30-án reggel 8 órakor az iskolában, Murahelyen július 30-án délután 2 órakor az iskolában. Bizottsági tagok: Czigány Márton, Hajdu Aladár, Besnyák Lajos, Grasanovits Antal és Kovács János.

Aki tehát az 1915. évi országgyűlési képviselőválasztói lajstromba bekerülti akarának, az illetékes összeíró bizottságnál jelentkezzen. Akik azonban az idej (1914. évi) lajstromban már benne voltak, azoknak felesleges jelentkezniük, mert ezek az új névjegyzékbe hivatalból átiratnak. Egyébként a részletes tudnivalók a kibocsájtott hivatalos hirdetményekben olvashatók.

— **Rémhírek egy tömeggyilkosról.** A múlt héten valóságos rémhírek szállingóztak Alsólendván. Az ellenőrizhetetlen helyről jött hírek arról szölgtek, hogy a belatincai csendőrös elfogott egy gazdag murahelyi embert, akire az a gyanu árult, hogy kifosztott és a Murába dobott egy Amerikából hazatért leányt, s a murahelyi ember vallatás közben azt is beismerte, hogy már régóta hivatásszerűen fizte Amerikából pénzrel hazajött emberek meggyilkolását, akiket aztán kifosztott és a Murába dobott. Ebben az esztendőben már tízenegy embert ölt meg és dobott a Murába. A rémesen hangzó hír után szerkesztőségünk azonnal utánajárt s megtudtuk, hogy az egész dologból egy betű sem igaz. Sem a belatincai őrs, sem más őrs sem Murahelyen, sem másutt nem fogott el senkit ilyen dologért. De nem is történt sehol ilyen dolog. Az egész história tehát egy jól meghízott kánikulai — kacsa.

Az a hír is járta a múlt héten városunkban, hogy a multheti árvis elsdort egy kubikosmunkást, aki halálát is lelta a vízben. Ez sem igaz. A kubikosok közül nem hiányzik egy sem, de nincs is senki, aki tanuja lett volna ilyen esetnek.

— **Léghajó Belatine felett.** Vasárnap délelőtt Belatine község felett egy katonai léghajó repült el, melynek kosarában három tiszt állt. A léghajót Muraszombatban is látták.

— **Városi közgyűlés.** Alsólendva képviselőtestülete tegnap, szombaton délután közgyűlést tartott. A gyűlés tárgysorozata 12 — többnyire kisebb jelentőségű — ügyet foglalt magába. A közgyűlésről jövő számunkban írunk.

— **A zalamegyei jegyzők közgyűlése.** A zalamegyei jegyző-egyesület multheti közgyűlésén, melyet Balatonfüreden tartottak meg, a tisztikart így választották meg: Elnök Starzsinsky György (Galambok), alelnökök Ujlaki B. (Andráshida) és Neusiedler Jenő (Murakirály), főjegyző Vajda Ákos (Hévíszentandrás), pénztáros Paller János (Karmacs), jegyzők Cséri Zoltán (Aszófő) és Amtmann Sándor (Sormás).

— **Katonák gyakorlata Belatinc vidékén.** Mint értesülünk, augusztus közepén a klagenturói 6-os s a regedei és marburgi 16-os huszárok Belatinc és Muraszombat között dandárgyakorlatokat tartanak. A katonák innen vonulnak föl a dunántúli nagygyakorlatokra.

— **Muraszombat nagyközség lesz.** Horváth László muraszombati községi jegyző körvényt intézett a belügyminiszterhez, hogy adjon államségélyt egy második segédjegyzői és egy önálló adóügyi jegyzői állás szervezésére, vagy pedig tegye nagyközséggé Muraszombatot. A körvényre a belügyminiszter azt a feleletet küldte, hogy sem segédjegyzői, sem pedig önálló adóügyi jegyzői állással nem szolgálhat, ellenben a községnek nagyközséggé való átalakulása ellen nincs kifogása, de ezt magának a községnek kell kérnie.

— **A csütörtöki ítéletidő.** Csütörtökön délután ismét rettenetes időjárásban volt részünk. Háromnapi abnormis meleg után csütörtökön délután 3 óra tájban egyszerre jésztően sötét felhők tornyosultak az égen, elsötétült minden s nagy zápor kerekedett. Közben olyan borzasztó szélvihar volt, mely hatalmas fákat csavart ki, háztetőket tépdelt meg, sőt házakat rombolott össze. Közül egy fél óráig tartott a vihar s utána a pusztulás képét mutatta háztető, ha minden. A vihar végigszántott az egész alsólendvai járáson s Rédcisen olyan erős volt, hogy a fűrészgár deszkakartárból hatalmas deszkákat kapott fel és hordta el messzire. Itt több szerencsétlenség is történt. Az elsodort deszkákat nekidobta a szél a szabadban dolgozó munkásoknak, kik főzül kettő kartörést és kettő súlyos zúzódásokat szenvedett az erős fűtés következtében. — Kékkut községben Heiter József gazda 3 éves fia az itálójátóban játszadozott. A hirtelen jött vihar az ajtót nagy erővel becsapta s az ajtó a kislitot agyonvágta.

A vihar az országban mindenfelé irtózatot károkat okozott. Számátalan helyen emberáldozatot is követelt, kikre rádőntette a házat, óriási erővel hozzacsapta valamire, vagy a villám sújtotta agyon őket. Egyedül Budapesten hét halottja és 35 súlyos sebesültje van a ciklonnak.

— **A vihar áldozatai.** Csáktornya és Varasd-Teplitz között borzalmas szerencsétlenségnek volt okozója a csütörtök délutáni vihar. Znidarics István csáktornyai mozgópostás a feleségével és a kis leányával Varasd-Teplitzen nyaralt. Znidarics a családjával csütörtökön délután kocsin akart hazatérni Csáktornyára. Utközben érte őket a vihar, mely egyszerre követlenül Znidaricsék kocsija mellett óriási erővel kicsavart egy hatalmas nyárfát és a kocsihoz dobta. A kocsi s a fa agyonütötte. Znidaricsnak a lába tört el két helyen, míg a kisleány a kezét és a lábát törte. Varasdról automobilon munkások érkeztek a szerencsétlenség színhelyére s ezek húzták ki a halott kocsi s a súlyosan sebesültakat a nehéz fa alól. A lovak szintén elpusztultak. A súlyosan sebesültakat a varasdi kórházba szállították.

— **Halálos esés.** Süle Sándorné 35 éves zalabéri asszony meggyet szedett a kertjében. Eközben elvesztette az egyensúlyt s fejével lefele zuhant a fáról. Nyakcsigolyatörést szenvedett s még aznap meghalt.

— **Egy szinagagató kálváriája.** Kiszjeszén Jeszenszky György szinagagatónak, aki néhány héttel ezelőtt Alsólendván is tartott három előadást, kellemetlen kalandja volt Németújváron. Jeszenszky bérletet gyűjtött a városkában. Ugyanekkor történt a trónörökös párra meggyilkolása s a szolgabírósg nem engedte a gyász miatt az előadásokat megtartani. A társulat ezalatt a bérletpénzből élt. Az egyik bérlo Jeszenszkyt feljelentette csalás miatt, mire a direktort és a feleséget letartóztatták. A felsőbb járásbírósg az igazgatót három heti, a feleséget pedig tíz napi fogházra ítélte. Jeszenszkyék meglebebeztek az ítélettel, mindamellett fogva tartották őket egészen mostanig. Most az történt, hogy a szombat helyi törvényszék felebbviteli tanácsa letárgyalta az ügyet és Jeszenszkyeket jogerősen felmentette. Ennek alapján tizenöt napi fogság után most már szabadlábra helyezték a sarajevói rémnapok kálváriáját járó szinagagatót és feleséget.

— **Szerencsétlenség a malomban.** Borzalmas szerencsétlenség történt szerdán délután Belső Ferenc petheszáji molnár murai malomban. Gáspár Mihály 16 éves tanoncuk az volt a teendője, hogy a gép fogaskerekeit megszirosza. Munka közben a mozgásban levő gép elkapta a fiut, kezét összemorzsolta, majd pedig felkapta a levegőbe és olyan erővel vágta földhöz, hogy a lába két helyen eltört. Esméletlen állapotban terült el a földön. A szerencsétlen gyermeket a legközelebbi vonattal a varasdi kórházba akarták beszállítani, de utközben Csáktornyán meghalt. A vizsgálat megindult aziránt, hogy a szerencsétlenségért terhel-e valakit felelősség.

— **A jótékonyág vámszedői.** Az utóbbi napokban egy öt tagból álló karaván járta Zalamegye egyes városait. A karaván feje, egy hosszuszakállú, kaftános férfiú, mindenütt előadta, hogy őt Rappaport Mózesnek hívják és Krakóban volt zsidó kántor egészen addig, míg a fanatikus orosz parasztok egész vagyonából ki nem forgatták, házat föl nem gyújtották s őt és négy társát menekülésre nem kényszerítették. Rappaport mindezt okiratokkal igazolta s könyöradományokat gyűjtött, hogy tovább menekülhessenek. A karaván a mult héten elért Zalaegerszegré is. Itt Zilahy István rendőrkapitányunk gyanusak voltak a karaván tagjai, bekísértette őket a rendőrségre s ott kiderült, hogy Rappaport bizonyítványai egyföltegy hamisak, Rappaport sohasem volt orosz kántor s a karaván minden egyes tagja ügyes csaló. A karaván már öt év óta utazgat Magyarországon s mindenütt, mint orosz menekültek, könyöradományokat gyűjtöttek a továbbmenekülésüké. A karaván tagjainal megmozdásukkor 9000 korona készpénzt és ékszeret találtak.

— **Megint egy hulla.** Az idei nyáron már tudja a jó Ég, hanyadik az a holtestet, amit a mult héten a Murából kifogtak. Ezt a holtestet, mely egy 20—22 év körüli legényé, Damása község határában húzták ki a vízből. A holtesten furdóruha volt s így valószínűleg furdás közben szerencsétlenség érte. Kilétét nem tudják.

— **Nyilvános köszönet.** A helybeli kereskedő ifjak június hó 21-én tartott nyári tanulmányuk jóvedelmét, 55 koronát, a Sport-Egyletnek adták, melyért ez uton is köszönetet mond a Sport-Egylet vezetősége.

Steckenpferd-liliomtejszappan
Bergmann & Co. cégtől Tetschen a Elbe.

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő széplő ellen való elismert hatásánál fogva s a hór és széplő jóindozásában való följámulhatatlanságáért. Ezermi elismertével! Sok legnagyobb kitüntetett! Bevásárlásnál óvatosság! Ugyeljen nyomatékosan a Steckenpferd vedőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 80 fillérért kapható gyógyszerárakban, drogeriákban, illatszertüzletekben stb. 40—12

Hasonlóképpen kintő Bergmann Manera liliomkrémje (70 fillér egy tubus.) Kintő szer női kezek gondozására.

— **Egy iskolaépület veszélyben.** Szécsiszigetről írják: Tormafölde községben a mult csütörtöki felhőszakadás következtében a hegyi patak annyira megáradott, hogy az ujonnan épült iskolát teljesen alámosta. A község most szakértői eljárást kért, mert attól tart, hogy lerokkad az épület.

— **Kivándorlás Zalamegyéből.** A vármegye az elmúlt június hónapban 94 utlevelet adott ki. Az utlevél nélküli kivándorlás persze jóval több. Most, a legnagyobb munkaidőben ennyi a kivándorló, milyen futás lesz hát még akkor, ha a mezei munka véget ér?

— **Orosz kéme a Balaton mentén.** A zalamegyei és a többi balatonmenti alispánok a belügyminisztertől bizalmas rendeletet kaptak, melyben felhívják őket, hogy legyenek résen, mert a dunántúli őszi nagygyakorlatok vidékét és a balatoni fürdőket orosz kéme fogják elcsalni.

— **Elvállalok saját írógépeken mindenemü irodai munkáit, pontosan és a lehető legelősbő árban. Cim a kiadóhivatalban.**

— **Tűz.** Szerdán este Lendvarózsavölgy községben kigyulladt Skergét Mihályné lakóháza s az istállóval és pajtával együtt elégett. A kár 2000 korona. A tűz úgy keletkezett, hogy a keményenélküli konyhából a tűzhelyről szikra szállt föl a tetőre, amiből a zsuppított tető fogott.

— **Véres verekedés a kocsmában.** Muraszombatból írják: A battánydi kocsmában kedden este együtt mulatott Zelkó István és Bleszkács Miklós. Mulatás közben összeveszték. Egy hevesebb pillanatban Zelkó előkapta a zsebkését és azt Bleszkács mellébe döfte. A sérülés életveszélyes. Az eljárás Zelkó ellen megindult.

— **Hűtlen cseléd.** Singer Pál zalabaksai lakosnál szolgált Borsos Mór. Borsos ellopott a gazdájától egy revolvert, egy bundás télikabátot és egy pokrócot, azután megszökött. Körözik.

— **Szélhámos iparossegéd.** K. F., zalaezerségi illetőségű ifjú városunkban egyik asztalosmesternél volt segéd. K a mesterétől előleget vett fel, majd pedig elment Weisz Lipót divatárú-üzletébe, ott a mestere számlájára 53 korona értékű ruhaneműt vásárolt s megszökött. Feljelentették a csendőrségen.

— **Mit ír erről Az Est?** Minden országos, minden közérdekű kérdésben, ez Magyarországon az első kérdés, mert mindenki tudja, hogy amit valamiről „Az Est” ír, abban a kérdésben az az igazság, az a közvélemény, az a leghevesebb szempont.

Amint „Az Est” ír, az után Magyarország legjobb újságírói m nek szerre a világon, felkeresik az eseményeket ott, ahol azok történnek, a gyárakban, a tanácskozási teremben, a diplomaták szobáiban, a csatateremben, a szerencsétlenség színhelyén; mindenütt, ahol az ember nyomorúságának és dicsőségének küzdelme lejátszódik.

„Az Est” mindenütt ott van, ahol valami történik, azt akarjuk tehát, hogy ahol csak Magyarországon érdeklődnek az iránt, hogy mi történik a világon, legyen szintén ott „Az Est”, mert a mellett, hogy ez igazán európai színvonalu napilap, a leggyorsabban ér el hozzánk, előfizetési ára is minimális, mert három hónapra csak 4 korona 50 fillérbe kerül. Mutatványszámot lapunk olvasóinak szivesen küld „Az Est” kiadóhivatala, Budapest, VII., Erzsébet-körút 20.

— **A Zala halottjai.** Farkas József zalakoppányi molnárnak szombaton a Zala folyóban furdott. Fejes-ugrás közben elmerült s többé fel sem bukkott. Ugyanaznap, ugyancsak Zalakoppányban egy másik vízbeúzás is történt. Nemcsok László kubikos-munkás halászott a Zalában, miközben lába megcsuszott s a vízbe esett, melybe belefulladt.

— **Autó és parasztszekér.** Kedden délután Zalaszentiván és Alibánfa között egy Tapolca felől jövő automobilból Mayke János alibánfai gazdaember lovai megbokrosodtak. A megvadult lovakat Bedő János kocsi nem tudta megfékezni s azok a kocsi belefördötték az árokba. Bedő János kocsi oly szerencsétlenül esett ki a kocsiból, hogy két oldalbordáját eltörte. Az egyik ló nyomban megdögölt. Mayke János gazda, ki a kocsin ült, könnyebb sérülést szenvedett.

Nagy választék jó minőségű és izléses butorokban.

Teljes lakberendezések!

OLCSÓ ÁRAK! 52—15

Előzékeny pontos kiszolgálás.

Somogyi Ede

≡ kárpitos butorraktára ≡

Nagykanizsa, Városház-paiota.

Saját készítményü ANGOL BÖR BUTOROK.

Függönyök. Szőnyegek.

Iparművészeti tárgyak.

SAJÁT ASZTALOSMŰHELY!

A NAGYVILÁGBÓL.

Ultimátum Szerbiához. A legutolsó közös miniszteri értekezleten megállapították a magyar-szerb agitációra és a sarajevói merénylet óta folytatott vizsgálat eredményeire vonatkozólag Szerbiához intézendő átiratot s a külügyminiszter ennek az átiratnak szövegét terjesztette jóváhagyás végett Öfelsége elé. A régóta várt demarche tehát nem lett egyéb, mint szokásos diplomáciai jegyzék, amelyet belgrádi követünk, báró Giessl f. hó 23-án (csütörtökön) este 6 órakor nyújtott át Pácsu szerb miniszternek. A jegyzék szövegét a régebbi miniszteri értekezletek megállapodásainak szellemében gróf Tisza István fogalmazta A jegyzék, a tegnapi fővárosi lapok közlése szerint igen határozott, mondhatni rideg hangon tárja a szerb kormány elé a monarchia álláspontját, illetve ebből eredő követeléseit, azonban a komor és méltóságos hang ellenére is megadja a lehetőséget az ügy békés elintézésére. A jegyzékre a szerb kormány szintén jegyzékkel fog válaszolni. A válaszára az osztrák-magyar kormány határidőül tegnap (szombat) este 6 órát tűzte ki. Eddig kellett szintén jegyzékkel válaszolni Szerbiának, hogy teljesíti-e a monarchia követeléseit. Szerbia szándékából lapunk zárta-kor még semmit se lehet biztosan tudni. Tény az, hogy a helyzet nagyon komoly.

Az albán bonyodalom. Hosszabb idő óta a nagy események csaknem teljesen elvonták a figyelmet Albániáról, most azután minden jelenség arra vall, hogy az ott történők ismét magukra vonják a közérdeklődést. Albániában a helyzet annyira rosszbodott, hogy Vilmos fejedelem újra a hatalmakhoz fordult segítségért. A hatalmak tanácskoznak, hogy milyen uton-módon lehetne Albániában az anarchiát megszüntetni. Ezenlőre azt tervezik, hogy Valona alá olasz és osztrák-magyar hadihajókat küldenek. Olaszország maga nagyban készülődik. Katonai szakértők a bevonult tartalékosok számát hetven-czerre becsülik.

Mufid bej, a nemrég lemondott albán külügyminiszter egy újságíróknak a következőket mondotta:

— Albánia négy óra járásnyira Valonától délre egészen az epiroták kezében van. Albánia belsejében a népek sejtelve sincs Wied hercegről. Mindenütt roppant zavar uralkodik. Epiruszban a mohamedánok ki vannak téve a görög bandák és csapatok véres orgáinak. Európának szégyélnie kellene magát, hogy tétlenül nézi ezt a vérfürdőt...

A gyilkos miniszterné. Hétfőn délben kezdte el tárgyalni a párisi esküdtbíró Csillauxné pörét Csillauxné vallomásával kezdődött el délben, közvetlen 12 óra után a tárgyalás, mely azóta naponkint folytatódik. A párisi lapok már közölték az ügyesség vádiratát, amely „előre megfontolt szándékkal elkövetett emberölés miatt” vonja felelősségre Csillaux francia pénzügyminiszter feleségét, aki tudvalevően 1914 márc 16-án agyonlőtte Calmette-et, a „Figaro” szerkesztőjét azért, mert a férjét a lapjában többször megtámadta.

Románia. A legszencziosabb hírek ke-ringenek dédelgetett oláh szomszédunkról. A legújabb hírek szerint Románia titkon készülődik a monarchia ellen. Amint több lap írja, már Erdélyben is fegyvereket osztanak ki titkon. E fegyverek száma körülbelül 60.000 és a monarchia — maga adta el olcsón Romániának.

Tüntető román diákok. Vasárnap 31 bu-karesti főiskolai diák kirándulást tett Magyarországra a verestornyai szorosba Nagyszabennél a diákok kihajoltak a vonatból, román nemzeti színű kokárdákat dobáltak a közönség közé s folyton azt kiabálták:

— Vesszen Magyarország! Éljen Románia! Egy csendőr csendre intette a tüntetőket, mire ezek a csendőrré támadtak. Erre mind a 31 tüntetőt letartóztatták s bekisérték az ügyész-ség fogházába.

Második Nagyhöflány. A nagyhöflányi szörnyűséghez hasonló eset történt Déva mellett. Budruk János felsőcsentesi elmebeteg ember éjjel felmászott a templom tornyába és ott harangozni kezdett. Az álmából felriadó nép a templom elé gyülekezett. Budruk, aki késsel, revolverrel és kövekkel volt felszerelve, négy embert megölt, egy rendőrt hasbaszurt s egy asszonyt kiszurta a szemét. Reggel mikor látta, hogy ellentállása hiába-való, leugrott a toronyból és agyonzúzta magát.

Előnyös

butorvásárlást ajánl
Székely Vilmos

:: butorteipe ::

(volt Fialovits-féle üzlet)

Nagykanizsa, Főut 8. sz.

(Bazár-épület.) 52-17

Nagy választék: háló, ebédlő, szalon
uri szobákban, vas- és rézbutorok-
ban, saját készítményű angol bőr- és
bárminemű kárpitos munkákban.

Modern hálószobák toilettel

400 koronától fejjebb!

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri

SZÉKELY VILMOS

Nagykanizsa.

3712 1914. tkvi szám.

Arverési hirdetmény kivonat.

Tüske Vince és neje Soós Juli rédicsi lakos végrehajatóknak Rákos Károlyné szül. Hercegz Anna nyakasházai lakos végrehajátást szenvedő ellen indított végrehajátási ügyében a telekönnyvi hatóság az újabb árverést 120 korona töke-követelés és járulékaiknak behajtása végett Rákos Károlyné, született Hercegz Annának az alsó-
lendvai kir. járásbírósg területén Rédics község-
ben fekvő és a Rédicsi 480. sz. tkjében 1. sor
878. hrszám alatt felvett ingatlanból (szőlő, pince
a dedesi Keckésen) való B. 21. alatti jutalékára
1400 kor. kiküldési árban, és pedig C. 1. alatt
Rákos György, C. 7. alatt pedig Rákos Károly
javára bekebelezett életfogytiglani haszonélvezefti
jognak az esetre való fenntartása mellett, ha az
ingatlan vételárából ezen szolgálmi jogokat meg-
előző C. 2. alatt bekebelezett mintegy 1000 kor-
onát kitévő követelés kikerül, máskülönbben az
árverés hatálytalanná válik és az ingatlant jutalék
azonnal megtartandó újabb árverésen a szolgál-
mi jog fenntartása nélkül bocsátandó árverés
alá, — elrendelte.

Az árverést Rédics községházánál

1914. augusztus hó 22-én délelőtt 9 órakor
fognak megtartani.

Az árverés alá eső ingatlan jutalékokat a
kiküldési ár 2/3-án alul eladatni nem lehet.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10/100-át készpénzben vagy az
1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt
ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a
bánapénznek a birtokosnál előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1914. június 22.

Szabó s. k., kir. aljárásbíró.

A kiadmány hitelül:

Beck Hugó kir. tkkvezető.

Gazdaasszony

ajánlkozik magános urhoz. Bármilyen
háztartást önállóan tud vezetni és az
állattenyésztésben is nagy gyakorlattal
bir. Elmege falura is. 3-3
Cim megtudható kiadóhivatalunkban.

758 1914. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

Knausz József végrehajató javára az alsó-
lendvai kir. járásbírósg 1914. Sp. 429., 430. 3.
számu kielégítési végrehajátást és az alsólendvai
kir. járásbírósg 1914. V. 383. l. sz. kiküldetést
rendelő végzése alapján 686 kor. követelés s jár-
ulékaik kielégítésére Adorjánfalva községben

1914. augusztus hó 6-án délután 4 órakor

24 darab 6-7 akós boroshordó (ujak), 9 öl
tüzifa és egyéb ingóságok 990 korona becsérték-
ben bírói árverés útján fognak eladatni a követ-
kező általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék,
az a kiküldési áron alul is a legtöbbet ígérő által
megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más
árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy
vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek
lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő bir-
tokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárt
azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban
árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő
árverelőnek a netáni többletkez igénye nincs, el-
lenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles
és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1914. július 21.

Havel, kir. bir. vajtó.

Ingyen földanyag

Udvaromból circa 300 köb-
méter földanyagot kihor-
datni szándékozom. A föld-
anyagot teljesen ingyen
bocsátom az igénylők ren-
delkezésére. — Jelentkezni
lehet nálam július 30-áig.

Arnstein Benő Alsólendva.

Üzlet-áthelyezés!

Értesitem a n. é. közönséget, hogy
üzletemet

f. évi augusztus 1-én a Főuton,
a Ferenczy-féle vendéglő átelle-
nében levő Bader-féle házba
helyezem át. 1-1

Egyben van szerencsém egy nagyobb
választékú eredeti kínai dísz-
tárgyak megérkezését jelezni!

Maschanzker Henrik, A.-lendva.

Rédics községben

a Kancsal-féle

vendéglő

bérbeadó. 1-1

Bővebbet a tulajdonosnál

Előfizetőink
ingyenes hirdetés
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetés
rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemegye-, liszt-, vetemény-magvak, agyszintén norinbergi-, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenmümi építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMENYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

ELEFAND DÁVID épület- és műbádogos. Zománcozott edény raktár.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FABAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemegye-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-
natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

KLEIN DÁVID szállítási (spéditőr) vállalata

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órák és ékszerész. Nagy raktár
china-ézüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, guz. asági
gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NEMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut., Beck-f. házban

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és
szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és csemefestő, épület- és
butor-mázoló

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-
ér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsöb bevásárlási
forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TŰSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.
Kész sírkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és
cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenél fűs és zöld
szőlőültvényeket a legjobb bor- és esemegye-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-
féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kavcs.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédcsv.

CSEKE KÁROLY „sesztrég-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcsv.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESC MANÓ vendéglős Rédcsv.

GASPARICS JÁNOS cipézmester Kűlsősárd

GIDER-GUSZTAV vendéglős Zsitkőc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszerdahely.

GAAL SÁNDOR molnár Rédcsv.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

JERICUS IVAN ácsmester és kűszivattyu-berendez-
ési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése
Lendvahosszafalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gőntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPOT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédcsv

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszafalu.

KEPE MIHÁLY Lendvahosszafalu. Elvállal minden-
féle betonmunkát. Kész betoncsövek raktára

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Felsőlakos.

Tűzifa eladás ölenként K 36.—

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

LEBOVICS KÁROLY vendéglős és kereskedő
Damása.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése
Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIÁ vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester
Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérlelje lgló.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varasd.
SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-
kereskedő. Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztrég

SZIGÉTI EMIL vendéglős és mészáros

Szentgyörgyvölgy.

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

TURNAUER BLLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

TIRÁSZI JÁNOS vendéglős Lendvajakabfa.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztrég.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gőntérháza.

Szőlősgazdák, gyümölcsster- melők és állattenyésztők — figyelmebe! —

A „KAMARA” Gazdák Szövetkezetének (Budapest, Akáca-utca 4.) sikerült megszereznie a világhírű Mac Dougall Bros. Ltd., Manchester (Angolország) mezőgazdasági vegyeszeti gyár készítményeinek elárúsítási jogát Magyarországi területére.

Ez az egyetlen gyár, amely egészen mérgmentes és mégis feltétlenül biztos hatásvu védekező, illetve permetező szereket készít.

Nevezett gyárnak egyik korszakalkotó találmánya a szőlőtermelés terén

szőlőmoly (Cochilis ambigua)

ellen való biztos védekezés módjának felfigalása.

A szőlő ezen legnagyobb ellenségét a

„KATAKILLA”

nevű szerrel irthatja ki. A „Katakilla” por arzén-, réz- és nikotinmentes. Teljes bizottsággal elpusztítja a szőlőmolyt, vérteteket, levéltetveket, aphidákat, hernyókat, atkákat stb. **anélkül, hogy a növénynek ártana.** Alkalmazása a lehető legegyszerűbb. Hideg vízzel keverve, használatra kész.

E csodás szernek kilója, amely 250 liter permetezőt ad, **4 korona 50 fillér.**

A Mac Dougall Bros. Ltd. egy másik szere a „POL MAC” egy mérgmentes állatmosópor, amely hideg vízben oldva, használatra kész és az összes a juhokon, kecskéken, marhákon, lovakon, kutyákon stb. előforduló élősdieket, mint a rühákat, tarlósmórt, tetveket, kullancsokat, bolhákat stb. azonnal elpusztítja.

Egy kiló mosópor ára, amely 110 liter oldatot ad, **3 korona 60 fillér.**

Fenti szereket a mérvadó tudományos és hivatalos közegek kipróbálták és melegen ajánlották.

Bővebb felvilágosítással szolgál és kiváratra kimerítő ismertetést küld 16-13

TOPLAK JÁNOS, ALSÓLENDVA

a „Katakilla” és „Pol Mac” egyedárúsítója.

Nyári mulatságokra

konfetti, szerpentin, képes-
levelezőlap, papírszalvéta
és lampion olcsón kapható

Balkányi Ernő

könyv- és papirkereskedésében
Alsólendva és Muraszombat.

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában